

и го шибаше младъ съ зачервено и потно лице мжжъ. Очитѣ му бѣха кръвясали.

— Охъ, мецо, мецо, колко съмъ те търсилъ изъ Витоша! Сега ми падна! — извика той и скочи отъ каруцата, когато настигна мечкаря.

Отъ сандъка на каруцата се надигна млада жена — селянка. Тя направи голѣми усилия да не падне. Хвана поводата на коня и силно го дръпна назадъ. Каруцата спрѣ изведнѣжъ, но насмалко щѣше да се обърне.

— Скоро меца да ми поиграе! — извика зачервениятъ мжжъ, който при скачането отъ каруцата бѣ падналъ и се изправяше на краката си.

Мечкарьтъ разбра, че има работа съ пьянъ човѣкъ и не се реши да му се противи. Той удари даарето, запѣ и дръпна синджира. Мечката изрѣмжа, изправи се на заднитѣ си крака и се задруса.

— О-хо! ти съ менъ ли искашъ да се боришъ, — извика пьяниятъ. Ела тука да те видя, съ кого ще се боришъ!

Той се спуствна и сграбчи изправилата се мечка. Тя зарева и сжщо го сграбчи съ преднитѣ си лапи.

— Олеле! ще го одуши! — развика се жената отъ каруцата. — Той като е пьянъ, ти лудъ ли си, та му понасяшъ на ума?! — почна да се кара тя на мечкаря.

А мечката и пьяниятъ напѣваха всички сили, кой кого да събори. Мечкарьтъ се видѣ въ чудо. Той почна да дърпа силно синджирия, дано ги разтърве. Мечката не можѣ да устои и падна. Пьяниятъ се строполи върху нея, но тя го драсна силно, и отъ лицето му заструи кръвъ.

— Де, сега да те видя, можешъ ли ми стана! Ако станешъ, до три пжти ще се боримъ! — закани се той.